

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Antologie

poezii creștine

Joan Ciura

Cuprins

<i>Prefață</i>	5
<i>Cuvânt-înainte</i>	7
A fost o Înviere	155
A mai trecut o vară.....	173
A ști să taci	63
Absalom	81
Aduceri aminte	133
Aniversare	108
Aprindeți torța!	66
Aproape	43
Aș fi dorit	132
Așteptare	121
Atâția ani!	39
Atunci și acum	130
Bancnote	96
Betania	59
<i>Bine ați venit!</i>	169
Binecuvântare	207
Binecuvântare	211
Binecuvântare	212
Bunavestire	123
Cad frunzele.....	176
Campanie	100
Carul cu boi	76
Căutare	13
Când țarina rodește ...	96
Când șezi pe ruine ...	29
<i>Cântărețul</i>	189
Cât de plăcut e la Elim !	51
Ceasul întâlnirii	18
<i>Ce-mi dați?</i>	143
Clipele	36

Coarne.....	104
Confruntare	15
Constatare	34
Copilăria.....	183
Crăciun fără Cristos	138
Credința	45
Crez.....	20
Cu Domnu-mpreună	46
Cu fiecare clipă	39
Cugetări cu... bani	94
Cugetări	97
Cunoaștere	19
Cuvânt însemnat.....	134
Cuvânt pentru critici.....	118
Cuvântul care rodește.....	93
Darul toamnei	191
Dedicare 2003.....	110
Dedicare 2006.....	112
Dimineața.....	190
Dincolo de porți.....	149
Doar un cuvânt	47
Doi fii.....	80
Doi frați.....	78
Dorință	160
Drum spre înălțimi	110
Drum spre libertate.....	31
Du-te la furnică!.....	188
E bine... dar.....	106
Eram copil.....	184
Eu n-am fost atunci.....	145
Există o dreptate!.....	42
Frați cu Toma.....	157
Frunza de hârtie	179
Fulgi de catifea	192
Fulgul de zăpadă.....	192
Grădina Învierii.....	152
Hărnicie	187
Iarna din suflet.....	182
Ilie și Ahab	91
Inundații.....	101

Invitație	194
Isus e viu cu-adevărat!	154
Isus revine	52
Iubirea dintâi	21
Îmi place, Doamne...	120
În fiecare zi	44
Îndemn	46
Îndrăgostit de cer	22
Înfrângeri	28
Întâlnire	113
Întoarcere	14
Întrebare	165
Îți mulțumesc!	147
La cruce	146
La pândă	196
La porți închise	62
Lăudați-L!	10
Lege și har	98
Lumânări	105
Lupta de la Peniel	83
Luptăm	27
Mama	158
Mara	84
Marele folos	139
Maria Magdalena	151
Maria	124
Măceșa	180
Mărturisire	207
Mândrie	193
Mi-e sufletul decis	117
Miez de noapte	53
Mirele	54
Moșii la creștini	136
Mulțumire	161
Nașterea Domnului	201
Natura	166
Nicodim	87
Noapte de Crăciun	137
Noapte sfântă	128
Noaptea Nașterii	127

Noi.....	78
Nu opriți copiii!	186
Nu-i ușor...	65
Nuntă	76
O primăvară vine!	181
O șansă, vă rog!	58
Pământ și cer	102
Pământ	55
Pe metereze	24
Pe uliți, tremurând	125
Pentru prima nepoțică	209
Pentru primul nepoțel	210
Picătura.....	23
Ploaia.....	176
Plugarul	72
Podul.....	68
Poeților creștini	119
<i>Povestea vieții</i>	40
Pregătiri de Paște.....	142
Preșul	71
Primăvara.....	167
Psalm.....	11
Puterea Ta.....	199
Raza de soare.....	178
Raze.....	168
Rănilile Sale	148
Răspuns	16
Răsună iar colindul.....	135
Rău și bine	26
Râul	171
Reflecție	173
Restaurare	57
Rugă	17
Rugăciune.....	211
S-a împlinit Cuvântul.....	129
S-a născut Isus	200
S-a pornit curând ninsoare	114
Samariteanul	89
Samson	86
Să ne bucurăm!	141

Să nu te uiți 'napoi!.....	73
Săgeți de izbăvire.....	32
Se duc românii.....	99
Seninul cerului curat.....	30
Smochinul.....	92
Spicul de grâu.....	172
Splendori.....	170
Sprijin.....	50
Stânca.....	49
Stele.....	193
Strigătul din noapte.....	67
Sunt un călător.....	35
Sunt un copil.....	184
Școlarul.....	208
Te-au răstignit.....	148
Toamna.....	174
Toamnă târzie.....	177
Trec anii.....	38
Trecea odată.....	198
Țară dincolo de ape.....	116
Țepi.....	103
Un copil... mare.....	185
Valea Beraca.....	140
Valea Plângerii.....	56
Vas curat.....	22
Vase de lut.....	29
Vasul cu mir.....	74
Veniți, creștini!.....	156
Viața.....	33
Viermele.....	196
Voi lăuda pe Domnul!.....	9
Vremea harului.....	61
Vremea recoltei.....	164
Zi de Înviere.....	153
Zvon de Sărbătoare.....	126

Voi lăuda pe Domnul!

Respect pe [tit.] *Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea în tovărășia oamenilor fără prihană și în adunare.*

Psalmul 111:1

Voi lăuda pe Domnul cu inima întregă,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Aici, trudind cu râvnă în viața mea pribeagă
Și dincolo, în slavă, ca fiu răscumpărat.

Voi lăuda pe Domnul cu drag, în orice vreme,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Când bolta-i înnorată, iar sufletul se teme
Și când e vreme bună cu ceru-nseninat.

Voi lăuda pe Domnul cu frații-n adunare,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Cu-n gând în rugăciune, unindu-mă-n cântare,
Punând în slujbă darul ce Duhul Sfânt mi-a dat.

Voi lăuda pe Domnul cum pot s-o fac mai bine,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Cât sunt în cortu-acesta, suflarea mea mai ține,
Te laud, Doamne mare, Părinte îndurat.

Voi lăuda pe Domnul cu sfinții stând la masă,
Căci numai El e vrednic să fie lăudat!
Când voi lăsa povara, ajuns fiind acasă,
Cu îngerii-mpreună în cerul minunat.

Lăudați pe Creatorul,
Voi, ceruri și pământ!
Săltați de bucurie
'Naintea Celui Sfânt!

La glasul Său, planete,
Vă rânduți în mers
Și-ncepeți simfonia
Slăvirii-n Univers!

Voi, îngeri sfinți, puternici,
Din cele patru zări,
Vă-nfățișați la tronul-I
Pe aripi de cântări!

Trezește-te, natură
Și-mbracă verde strai!
E vremea învierii –
S-o știe orice grai!

Iar tu, făptură mică,
Tu, lut cu chip divin,
Înfrânge-ți semeția
Și laudă-L! Amin.

Psalm

Cât de plăcute sunt locașurile Tale, Doamne al oștirilor! Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului [...]

Psalmul 84:1–2

Ce frumoase și plăcute
Sunt locașurile Tale,
Unde sfinții se adună
Să-Ți aducă osanale!

Sufletu-mi de dor suspină
Și tânjește după ele;
Inima și carnea strigă –
Strigă gândurile mele.

Chiar și pasărea trudită
Acolo un loc găsește;
Rândunica-și scoate puii
Și cu drag apoi și-i crește.

Ferice de toți aceia
Ce-n Sion au locuința
Și păstrează-n a' lor inimi
Sfântul dar primit – credința!

Când străbat aceștia *Valea*,
O preface toată-n izvoare
Și ploaia cea timpurie
Toarnă binecuvântare.

Ei sunt tari; merg înainte
Din putere în putere,
Pregătiți să împlinescă
Tot ce Dumnezeu le cere...

Doamne, Sfântul lui Israel,
Dumnezeule preasfinte,
Către ruga ce se-nalță
Te rugăm să iei aminte!

Căci mai mult face cu Tine,
Într-o strânsă părtășie,
O zi în curțile Tale,
Decât oriunde o mie.

De aceea vreau din suflet
Să rămân în timpul vieții
Chiar și-n prag, căci e mai bine
Ca în cortul răutății.

Doamne, Tu ești scut puternic;
Soarele din înălțime
Pentru cei fără prihană,
Nelipsiți de niciun bine.

Doamne, Sfântul lui Israel,
Domn ceresc peste oștire,
Cine se încrede-n Tine
Este plin de fericire.

Căutare

Te caut printre stele
Neputincios și gol,
Iar gândurile mele
Dau cerului ocol.

Te caut printre astre
Cu dor nepotolit,
Dar zările albastre
Rămân de neclintit.

Te caut, o, Isuse,
Pe-a' veșniciei căi
Prin încercări nespuse
Să aflu pașii Tăi.

Te caut... dar, mirare!
Deși așa de sus,
Simt calda-Ți răsuflare
Pe-obrazul meu, Isus...

Respect pentru o **Întoarcere**
Și-a venit în fire și a zis: „[...] Mă voi scula, mă voi duce
la tatăl meu [...]”

Luca 15:17

Învins pe a lumii redută
Pierdut prin hățisuri și lunci,
Revăd fericirea pierdută...
Și, Doamne, ce mult e de-atunci!

Dar știu ce voi face! Nu-i vreme
De vise, de răni care dor!
Făptura întreagă îmi geme
Și nu vreau departe să mor.

Spre casă voi merge de-ndată,
Spre locul de unde-am plecat
Și-oi spune: *Preabunule tată,*
Primește-mă ca pe-un argat!

Copil să mă chem nu sunt vrednic,
Căci prea multe rele-am făcut...
Primește-mă ca pe-un netrebnic
Și iartă-mă ca la-nceput!

* * *

Și, iată, în seara târzie,
Pe drumuri bătute de ploi,
Cu mintea, cu viața pustie,
Un fiu se întoarce-napoi...

...Răsună în noapte pustiul
De zvonul măreței serbări:
Un tată-și primește iar fiul
Întors de pe-a' lumii cărări.

Confruntare

Atunci au început să-L roage pe Isus să plece din ținutul lor.

Marcu 5:17

Să-ți pese numai pentru porci
Când sufletul, de fapt, contează;
Să vrei folos mai mult să storci
Vieții, chiar de rău urmează;

Să spui: *Te rog, acum, să pleci!* –
Politicos ori cu mânie –
Stăpânului... Ce vorbe reci!
Ce grea și-amară tragedie!

Căci Domnul pleacă, de-i respins,
Cum s-a-ntâmplat și în Gadara...
Dar câte rele te-au cuprins,
Rămâne să le porți povara!

Mai bine roagă-L: *Doamne, stai*
Cu mine să petreci în casă!
Și chiar de porcii nu-i mai ai,
Cu El de pierdere nu-ți pasă!

Tu hotărăști, când te confrunți
La ușă, cu Mântuitorul:
Poți, zgomotos, să Îl înfrunți
Ori, liniștit, să iei... zăvorul!

Din noianul de gânduri răzlețe
(Păsări vii care zboară mereu)
S-a oprit unul, dându-mi binețe,
Să rămână în cugetul meu:

— Cine ești? — mă-ntreba — Și de unde
Pașii tăi s-au înscris pe pământ?
Încotro te îndrepti? Hai, răspunde,
Dacă poți să rostești vreun cuvânt!

Am rămas mut de-atâta uimire:
Ce-ntrebări mi se pun?! Pentru ce?
Sunt un om; o aleasă zidire;
O minune... și-atât. Ce mai e?

Copleșit, am căutat o lumină,
Un răspuns printre tot ce știam,
Dar nimic... Era beznă deplină;
Și prin ea, hăituit, alergam...

Până când, stors de grea neputință,
M-am oprit să cert gândul hain
Ce-alertase întreaga-mi ființă;
Dar în fața mea sta un... Străin.

— Cine ești? Și ce vrei de la mine?
Mă privi lung Străinul, duios:
— Sunt Răspunsul la tot ce-i în tine...
Și-am știut că venise Cristos.

Rugă

Doamne, sufletu-mi Te strigă
Din fragilul vas de lut;
Gura Ta i-a dat suflare,
Din pământ când l-ai făcut.

Fără Tine veșnicia
Și viața nu au preț;
Mintea nu poate cuprinde,
Doamne, cât ești de măreț.

Universul Îți arată
Gloria, fără cuvânt;
De porunca Ta ascultă
Nori, și fulgere, și vânt.

De aceea, în furtună,
Pot fi astăzi liniștit:
Tu îi cântărești măsura,
La-nceput și la sfârșit.

Tu îmi ești Ocrotitorul
Zilelor ce trec și vin,
Până-n portul veșniciei.
Lăudat să fii! Amin.

În praful neputinței mele,
În lutul care m-a cuprins,
Ai presărat mulțimi de stele
Și cerul vieții mi-ai aprins.

În groapa deznădejdiei crunte,
În noaptea plânsului amar,
Ai pus, ca un sărut pe frunte,
Din cer, dumnezeiescul har...

Azi stau și mă socot, Isuse,
Cât bine-n viață mi-ai făcut!
Ce pace ne-ntrecută-aduse
Credința-n vasul meu de lut!

De-aceea-nalț spre Tine glasul
Din *Valea Plângerii*, smerit,
Și-Ți mulțumesc mereu de ceasul
În care Tu m-ai întâlnit!

Cunoaștere

*Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și
în Cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite mai
înainte de a fi fost vreuna din ele.*

Psalmul 139:16

Tu mă știai când nu era
Nimic din tainica-mi făptură...
Și-n Cartea Ta se cuprindea,
Clipă de clipă, viața mea,
Înscrisă toată cu măsură,
Așa cum ochiu-Ți o vedea.

Tu mă cunoști acum când *sînt*,
Căci unde, oare, m-aș ascunde?
Pe vârf de stâncă? Sub pământ?
Purtat pe-o aripă de vânt?
Privirea-Ți peste tot pătrunde:
Mă vede ochiul Tău cel sfânt.

Și, fiindcă nu-i ascuns nimic
De fața Ta, divine Tată,
'Nainte-Ți mă închin și zic,
Deși mă văd așa de mic:
Fă viața mea mereu curată
Și plină ca un lan în spic!